

iz hleva tudi slamo in gnoj, in ona slama plavala je gori in prekrila celo mlako kakor z nekakovo skorjo. Kdo bi vedel, kaj je iskal ondi naš cápan. Vendar stvar je taka, da je nekikrat po neprevidnosti skočil gori na ono slamo, misleč, da je vse trdno ondi, ali slama se je udrila pod njim. Hotel si je pomagati, mahal sè svojimi capastimi nogami in perotimi, ali udiralo se je povsod pod njim. Pomoči ni bilo, naš cápan se je žalostno utopil.

Kar ni ga bilo videti dva, tri dni. Iskali smo ga povsod in popraševali po njem, vendar vse zaman. Kregulj ga ni mogel odnesti, ker je bil prevelik — ni ga bilo in ga ni bilo. Naposled je vendar spazil naš stari sluga Ivan, da nekaj plava v oni mlaki. Šel je bliže, izvlekel je ono stvar venkaj — bil je naš cápan. Škoda ga je bilo!

Kdo vedi kako, zvedeli so za utopljenega cápana cigani, kateri so se vedno potikali blizo naše vasice. In prišli so ponj. Sam cigan Jožko, kateri je bil nekako njihov starešina, ga je odnesel. To je bilo cigansko gostovanje, ko so se gostili z našim dobrim starim cápanom. Bog jim ga blagoslovi!

Na grobišči.

Na grobišči v zimski noči
Mlada deklica kleči,
Vrô iz prs ji vzdihl vroči,
Sólza ji okó rosi:

„Mati zlata, mati zlata,
Oh, odprite tesni hram,
Oh, odprite ozka vrata, —
Rada, rada šla bi k vam!

Združi z vami naj me jama,
Združi z vami naj me raj!
Kaj brez vas sirota sama
Tu počnèm na svetu naj?

K vam, le k vam sree mi sili,
K vam, le k vam mi koprni,
Saj presrèčno me ljubili,
Mati draga, ste le vi!

Mati zlata, mati zlata,
Oh, odprite tèsni hram,
Oh, odprite ozka vrata, —
Rada, rada šla bi k vam!“

Nagne se ji trudna glava,
Sèn zatisne ji okó, —
K materi ji duša vsplava,
Več ne vrne se v teló . . .

Gregor Gornik.

Grivarjevega Martina god.

Velik je bil zrastel Grivarjev Martin, velik: šele prvo leto je hodil v šolo, pa je bil največji; celo stari šolarji, ki so sedeli vže po tri leta v istem razredu, niso dosegli tako visoko kakor on, pa so večkrat poskušali. Pa ne samo velik je bil Grivarjev Martin, ampak tudi sicer ni maral za nobene otročarije. Kaj ne, kako se drugi otroci veselé, kadar se bliža njihov god? Tudi to leto, o katerem govorimo, vže ni bil več daleč svetega Martina dan.